

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

**T/7767.számú
törvényjavaslat**

**az Európa Tanácsnak a kulturális örökség társadalmi értékéről szóló, Faróban,
2005. év október 27. napján elfogadott keretegyezményének kihirdetéséről**

**Előadó:
Balog Zoltán
emberi erőforrások minisztere**

Budapest, 2012. június

2012. évi ... törvény

az Európa Tanácsnak a kulturális örökség társadalmi értékéről szóló, Faróban, 2005. év október 27. napján elfogadott keretegyezményének kihirdetéséről

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad az Európa Tanácsnak a kulturális örökség társadalmi értékéről szóló, Faróban, 2005. év október 27. napján elfogadott keretegyezménye (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. § Az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Council of Europe Framework Convention on the Value of Cultural Heritage for Society

Preamble

The member States of the Council of Europe, Signatories hereto,

Considering that one of the aims of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members for the purpose of safeguarding and fostering the ideals and principles, founded upon respect for human rights, democracy and the rule of law, which are their common heritage;

Recognising the need to put people and human values at the centre of an enlarged and cross-disciplinary concept of cultural heritage;

Emphasising the value and potential of cultural heritage wisely used as a resource for sustainable development and quality of life in a constantly evolving society;

Recognising that every person has a right to engage with the cultural heritage of their choice, while respecting the rights and freedoms of others, as an aspect of the right freely to participate in cultural life enshrined in the United Nations Universal Declaration of Human Rights (1948) and guaranteed by the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (1966);

Convinced of the need to involve everyone in society in the ongoing process of defining and managing cultural heritage;

Convinced of the soundness of the principle of heritage policies and educational initiatives which treat all cultural heritages equitably and so promote dialogue among cultures and religions;

Referring to the various instruments of the Council of Europe, in particular the European Cultural Convention (1954), the Convention for the Protection of the Architectural Heritage of Europe (1985), the European Convention on the Protection of the Archaeological Heritage (1992, revised) and the European Landscape Convention (2000);

Convinced of the importance of creating a pan-European framework for co-operation in the dynamic process of putting these principles into effect;

Have agreed as follows:

Section I – Aims, definitions and principles

Article 1 – Aims of the Convention

The Parties to this Convention agree to:

- a recognise that rights relating to cultural heritage are inherent in the right to participate in cultural life, as defined in the Universal Declaration of Human Rights;
- b recognise individual and collective responsibility towards cultural heritage;
- c emphasise that the conservation of cultural heritage and its sustainable use have human development and quality of life as their goal;
- d take the necessary steps to apply the provisions of this Convention concerning:
 - the role of cultural heritage in the construction of a peaceful and democratic society, and in the processes of sustainable development and the promotion of cultural diversity;
 - greater synergy of competencies among all the public, institutional and private actors concerned.

Article 2 – Definitions

For the purposes of this Convention,

- a cultural heritage is a group of resources inherited from the past which people identify, independently of ownership, as a reflection and expression of their constantly evolving values, beliefs, knowledge and traditions. It includes all aspects of the environment resulting from the interaction between people and places through time;
- b a heritage community consists of people who value specific aspects of cultural heritage which they wish, within the framework of public action, to sustain and transmit to future generations.

Article 3 – The common heritage of Europe

The Parties agree to promote an understanding of the common heritage of Europe, which consists of:

- a all forms of cultural heritage in Europe which together constitute a shared source of remembrance, understanding, identity, cohesion and creativity, and

- b the ideals, principles and values, derived from the experience gained through progress and past conflicts, which foster the development of a peaceful and stable society, founded on respect for human rights, democracy and the rule of law.

Article 4 – Rights and responsibilities relating to cultural heritage

The Parties recognise that:

- a everyone, alone or collectively, has the right to benefit from the cultural heritage and to contribute towards its enrichment;
- b everyone, alone or collectively, has the responsibility to respect the cultural heritage of others as much as their own heritage, and consequently the common heritage of Europe;
- c exercise of the right to cultural heritage may be subject only to those restrictions which are necessary in a democratic society for the protection of the public interest and the rights and freedoms of others.

Article 5 – Cultural heritage law and policies

The Parties undertake to:

- a recognise the public interest associated with elements of the cultural heritage in accordance with their importance to society;
- b enhance the value of the cultural heritage through its identification, study, interpretation, protection, conservation and presentation;
- c ensure, in the specific context of each Party, that legislative provisions exist for exercising the right to cultural heritage as defined in Article 4;
- d foster an economic and social climate which supports participation in cultural heritage activities;
- e promote cultural heritage protection as a central factor in the mutually supporting objectives of sustainable development, cultural diversity and contemporary creativity;
- f recognise the value of cultural heritage situated on territories under their jurisdiction, regardless of its origin;
- g formulate integrated strategies to facilitate the implementation of the provisions of this Convention.

Article 6 – Effects of the Convention

No provision of this Convention shall be interpreted so as to:

- a limit or undermine the human rights and fundamental freedoms which may be safeguarded by international instruments, in particular, the Universal Declaration of

Human Rights and the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms;

- b affect more favourable provisions concerning cultural heritage and environment contained in other national or international legal instruments;
- c create enforceable rights.

Section II – Contribution of cultural heritage to society and human development

Article 7 – Cultural heritage and dialogue

The Parties undertake, through the public authorities and other competent bodies, to:

- a encourage reflection on the ethics and methods of presentation of the cultural heritage, as well as respect for diversity of interpretations;
- b establish processes for conciliation to deal equitably with situations where contradictory values are placed on the same cultural heritage by different communities;
- c develop knowledge of cultural heritage as a resource to facilitate peaceful co-existence by promoting trust and mutual understanding with a view to resolution and prevention of conflicts;
- d integrate these approaches into all aspects of lifelong education and training .

Article 8 – Environment, heritage and quality of life

The Parties undertake to utilise all heritage aspects of the cultural environment to:

- a enrich the processes of economic, political, social and cultural development and land-use planning, resorting to cultural heritage impact assessments and adopting mitigation strategies where necessary;
- b promote an integrated approach to policies concerning cultural, biological, geological and landscape diversity to achieve a balance between these elements;
- c reinforce social cohesion by fostering a sense of shared responsibility towards the places in which people live;
- d promote the objective of quality in contemporary additions to the environment without endangering its cultural values.

Article 9 – Sustainable use of the cultural heritage

To sustain the cultural heritage, the Parties undertake to:

- a promote respect for the integrity of the cultural heritage by ensuring that decisions about change include an understanding of the cultural values involved;

- b define and promote principles for sustainable management, and to encourage maintenance;
- c ensure that all general technical regulations take account of the specific conservation requirements of cultural heritage;
- d promote the use of materials, techniques and skills based on tradition, and explore their potential for contemporary applications;
- e promote high-quality work through systems of professional qualifications and accreditation for individuals, businesses and institutions.

Article 10 – Cultural heritage and economic activity

In order to make full use of the potential of the cultural heritage as a factor in sustainable economic development, the Parties undertake to:

- a raise awareness and utilise the economic potential of the cultural heritage;
- b take into account the specific character and interests of the cultural heritage when devising economic policies; and
- c ensure that these policies respect the integrity of the cultural heritage without compromising its inherent values.

Section III – Shared responsibility for cultural heritage and public participation

Article 11 – The organisation of public responsibilities for cultural heritage

In the management of the cultural heritage, the Parties undertake to:

- a promote an integrated and well-informed approach by public authorities in all sectors and at all levels;
- b develop the legal, financial and professional frameworks which make possible joint action by public authorities, experts, owners, investors, businesses, non-governmental organisations and civil society;
- c develop innovative ways for public authorities to co-operate with other actors;
- d respect and encourage voluntary initiatives which complement the roles of public authorities;
- e encourage non-governmental organisations concerned with heritage conservation to act in the public interest.

Article 12 – Access to cultural heritage and democratic participation

The Parties undertake to:

- a encourage everyone to participate in:
 - the process of identification, study, interpretation, protection, conservation and presentation of the cultural heritage;
 - public reflection and debate on the opportunities and challenges which the cultural heritage represents;
- b take into consideration the value attached by each heritage community to the cultural heritage with which it identifies;
- c recognise the role of voluntary organisations both as partners in activities and as constructive critics of cultural heritage policies;
- d take steps to improve access to the heritage, especially among young people and the disadvantaged, in order to raise awareness about its value, the need to maintain and preserve it, and the benefits which may be derived from it.

Article 13 – Cultural heritage and knowledge

The Parties undertake to:

- a facilitate the inclusion of the cultural heritage dimension at all levels of education, not necessarily as a subject of study in its own right, but as a fertile source for studies in other subjects;
- b strengthen the link between cultural heritage education and vocational training;
- c encourage interdisciplinary research on cultural heritage, heritage communities, the environment and their inter-relationship;
- d encourage continuous professional training and the exchange of knowledge and skills, both within and outside the educational system.

Article 14 – Cultural heritage and the information society

The Parties undertake to develop the use of digital technology to enhance access to cultural heritage and the benefits which derive from it, by:

- a encouraging initiatives which promote the quality of contents and endeavour to secure diversity of languages and cultures in the information society;
- b supporting internationally compatible standards for the study, conservation, enhancement and security of cultural heritage, whilst combating illicit trafficking in cultural property;
- c seeking to resolve obstacles to access to information relating to cultural heritage, particularly for educational purposes, whilst protecting intellectual property rights;

- d recognising that the creation of digital contents related to the heritage should not prejudice the conservation of the existing heritage.

Section IV – Monitoring and co-operation

Article 15 – Undertakings of the Parties

The Parties undertake to:

- a develop, through the Council of Europe, a monitoring function covering legislations, policies and practices concerning cultural heritage, consistent with the principles established by this Convention;
- b maintain, develop and contribute data to a shared information system, accessible to the public, which facilitates assessment of how each Party fulfils its commitments under this Convention.

Article 16 – Monitoring mechanism

- a The Committee of Ministers, pursuant to Article 17 of the Statute of the Council of Europe, shall nominate an appropriate committee or specify an existing committee to monitor the application of the Convention, which will be authorised to make rules for the conduct of its business;
- b The nominated committee shall:
 - establish rules of procedure as necessary;
 - manage the shared information system referred to in Article 15, maintaining an overview of the means by which each commitment under this Convention is met;
 - at the request of one or more Parties, give an advisory opinion on any question relating to the interpretation of the Convention, taking into consideration all Council of Europe legal instruments;
 - on the initiative of one or more Parties, undertake an evaluation of any aspect of their implementation of the Convention;
 - foster the trans-sectoral application of this Convention by collaborating with other committees and participating in other initiatives of the Council of Europe;
 - report to the Committee of Ministers on its activities.

The committee may involve experts and observers in its work.

Article 17 – Co-operation in follow-up activities

The Parties undertake to co-operate with each other and through the Council of Europe in pursuing the aims and principles of this Convention, and especially in promoting recognition of the common heritage of Europe, by:

- a putting in place collaborative strategies to address priorities identified through the monitoring process;
- b fostering multilateral and transfrontier activities, and developing networks for regional co-operation in order to implement these strategies;
- c exchanging, developing, codifying and assuring the dissemination of good practices;
- d informing the public about the aims and implementation of this Convention.

Any Parties may, by mutual agreement, make financial arrangements to facilitate international co-operation.

Section V – Final clauses

Article 18 – Signature and entry into force

- a This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe.
- b It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- c This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which ten member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.
- d In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 19 – Accession

- a After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any State not a member of the Council of Europe, and the European Community, to accede to the Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.
- b In respect of any acceding State, or the European Community in the event of its accession, this Convention shall enter into force on the first day of the month

following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 20 – Territorial application

- a Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- b Any State may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
- c Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 21 – Denunciation

- a Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- b Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 22 – Amendments

- a Any Party, and the committee mentioned in Article 16, may propose amendments to this Convention.
- b Any proposal for amendment shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe, who shall communicate it to the member States of the Council of Europe, to the other Parties, and to any non-member State and the European Community invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 19.
- c The committee shall examine any amendment proposed and submit the text adopted by a majority of three-quarters of the Parties' representatives to the Committee of Ministers for adoption. Following its adoption by the Committee of Ministers by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe, and by the unanimous vote of the States Parties entitled to hold seats in the Committee of Ministers, the text shall be forwarded to the Parties for acceptance.
- d Any amendment shall enter into force in respect of the Parties which have accepted it, on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which ten member States of the Council of Europe have informed the

Secretary General of their acceptance. In respect of any Party which subsequently accepts it, such amendment shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which the said Party has informed the Secretary General of its acceptance.

Article 23 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any State which has acceded or been invited to accede to this Convention, and the European Community having acceded or been invited to accede, of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with the provisions of Articles 18, 19 and 20;
- d any amendment proposed to this Convention in accordance with the provisions of Article 22, as well as its date of entry into force;
- e any other act, declaration, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Faro, this 27th day of October 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to any State or the European Community invited to accede to it.”

„Az Európa Tanácsnak a kulturális örökség társadalmi értékéről szóló keretegyezménye

Preambulum

Az Európa Tanács jelen Egyezményt aláíró tagállamai,

figyelembe véve, hogy az Európa Tanács egyik célja tagjai egységének erősítése azért, hogy megőrizték és megvalósítsák a közös örökségüket jelentő eszméket és elveket, amelyek az emberi jogok, a demokrácia és a törvényesség tiszteletben tartásán alapulnak;

felismerve annak szükségességét, hogy az embereket és az emberi értékeket kell a kulturális örökség szélesebb értelemben vett és több tudományt átfogó koncepciójának a középpontjába állítani;

hangsúlyozva a bölcsen használt kulturális örökség értékét és a benne rejlő lehetőséget mint erőforrást a fenntartható fejlődés és az életminősége számára egy folyamatosan fejlődő társadalomban;

elismerve, hogy minden egyes személynek joga van a saját választása szerinti kulturális örökséghez való kötődéshez, miközben tiszteletben tartja mások jogait és szabadságait, az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában (1948) rögzített kulturális életben való szabad részvételi jog egy aspektusaként, és ahogyan azt a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya (1966) garantálja;

abban a meggyőződésben, hogy szükséges a társadalom minden tagját bevonni a kulturális örökség meghatározásának és kezelésének folyamatába;

meggyőződve a különböző kulturális örökségeket méltányosan kezelő, és így a kultúrák és vallások közötti párbeszédet előmozdító örökségi politikák és oktatási kezdeményezések elvének helyességéről;

hivatkozással az Európa Tanács különféle okmányaira, így különösen, az Európai Kulturális Egyezményre (1954), az Európai Építészeti Örökség Védelméről szóló Egyezményre (1985), a Régészeti Örökség Védelméről szóló Európai Egyezményre (1992, felülvizsgálva) valamint az Európai Táj Egyezményre (2000);

meggyőződve továbbá összeurópai keret létrehozásának fontosságáról annak érdekében, hogy együttműködhessenek ezeknek az elveknek egy dinamikus folyamatban való megvalósítása során, a következőkben állapodtak meg:

I. Fejezet – Célok, meghatározások és elvek

1. Cikk – Az Egyezmény céljai

Az ezen Egyezményben részes Felek egyetértenek abban, hogy:

- a elismerik, hogy a kulturális örökséggel kapcsolatos jogok elválaszthatatlan részei az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában meghatározott kulturális életben való részvétel jogának;
- b elismerik a kulturális örökség iránti egyéni és kollektív felelősséget;
- c hangsúlyozzák, hogy a kulturális örökség megőrzésének és fenntartható használatának célja az emberi fejlődés előmozdítása és az életminőség emelése;
- d megteszik a szükséges lépéseket az ebben az Egyezményben foglaltak alkalmazása érdekében:
 - a kulturális örökségnek a békés és demokratikus társadalom építésében, a fenntartható fejlődés folyamataiban és a kulturális sokszínűség előmozdításában játszott szerepét illetően; valamint
 - az érintett köz-, intézményi és magánszereplők nagyobb mérvű, az általuk képviselt kompetenciák egymást erősítő együttműködését illetően.

2. Cikk – Meghatározások

A jelen Egyezményben

- a a kulturális örökség azon múltból örökölt értékhordozó források együttese, amelyeket az emberek – függetlenül a tulajdonviszonyoktól – a saját állandóan fejlődő értékeik, hiedelmeik, hitük, tudásuk és hagyományaik tükröződéseként és kifejeződéseként határoznak meg, magában foglalja a környezet mindazon vonatkozásait is, amelyeket az idők folyamán az ember és az egyes helyszínek közötti kölcsönhatás eredményezett;
- b egy örökségközösség azon személyek összessége, akik valamely kulturális örökség bizonyos aspektusait értéknek tekintik és közösségi cselekvés keretében kívánják fenntartani és a következő nemzedékeknek továbbadni.

3. Cikk – Európa közös öröksége

A Felek egyetértenek abban, hogy elő kell segíteni Európa közös örökségének megértését, amely örökség magában foglalja:

- a a kulturális örökség minden Európában létező formáját, amelyek együttesen alkotják az emlékezet, a megértés, az önazonosság, az összetartozás és a kreativitás közös forrását, és
- b mindazon elképzeléseket, elveket és értékeket, amelyeket a haladásból és a múltbeli konfliktusokból leszűrt tapasztalatok eredményeztek, és amelyek elősegítik egy olyan békés és stabil társadalom fejlődését, mely az emberi jogok, a demokrácia és a törvényesség tiszteletben tartásán alapul.

4. Cikk – A kulturális örökséghez kapcsolódó jogok és kötelezettségek

A Felek elismerik, hogy:

- a mindenkinek, egymagában vagy közösségben, joga van a kulturális örökségből részesülni és további gazdagításában részt venni;
- b mindenki, egymagában vagy közösségben, ugyanolyan felelősséggel tartozik mások kulturális örökségének tiszteletben tartásáért, mint a saját örökségét illetően és mindebből következően Európa közös örökségét illetően;
- c a kulturális örökséggel kapcsolatos jogok gyakorlása kizárólag olyan korlátozások tárgya lehet, amelyek demokratikus társadalomban a közérdek és a mások jogainak és szabadságának biztosítása okán elkerülhetetlenül szükségesek.

5. Cikk – Kulturális örökségi jog és politikák

A Felek kötelezettséget vállalnak arra, hogy:

- a elismerik a kulturális örökség elemeihez kapcsolódó közérdeket, azok társadalmi fontosságával összhangban;

- b növelik a kulturális örökség értékét annak számbavétele, tanulmányozása, értelmezése, védelme, megőrzése és bemutatása révén;
- c biztosítják, az egyes Felek sajátos kontextusainak megfelelően, hogy a kulturális örökséghez való, a 4. Cikk szerinti jogok gyakorlásának létezzen jogi szabályozása;
- d elősegítik a gazdasági és társadalmi környezetnek a kulturális örökségi tevékenységekben való részvételt támogató alakulását;
- e előmozdítják a kulturális örökség megóvását mint a fenntartható fejlődés, a kulturális sokszínűség és a kortárs kreativitás egymást kölcsönösen támogató célkitűzéseinek központi tényezőjét;
- f elismerik a joghatóságuk alatt álló területen található kulturális örökség értékét, függetlenül annak eredetétől;
- g létrehoznak integrált stratégiákat a jelen Egyezményben foglalt rendelkezések alkalmazásának elősegítésére.

6. Cikk – Az Egyezmény hatálya

Az Egyezmény egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az:

- a korlátozza, illetve ellehetetleníti az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok érvényesülését, amelyeket nemzetközi okmányok – így különösen az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata és az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény – biztosítanak;
- b hatással van más nemzetközi vagy nemzeti jogi eszközöknek a kulturális örökségre és a környezetre vonatkozó kedvezőbb rendelkezéseire;
- c közvetlenül alkalmazható jogosultságot hoz létre.

II. Fejezet – A kulturális örökség hozzájárulása a társadalmi és az emberi fejlődéshez

7. Cikk – Kulturális örökség és párbeszéd

A Felek kötelezettséget vállalnak arra, hogy a közhatalmi intézményeken és más illetékes testületeken keresztül:

- a bátorítják a kulturális örökség bemutatása etikájának és módszertanának átgondolását, csakúgy, mint az értelmezések sokszínűségének tiszteletét;
- b békéltető eljárásokat hoznak létre olyan esetek méltányos és igazságos kezelésére, amelyekben ugyanazon kulturális örökségi elemnek különböző közösségek egymásnak ellentmondó értékeket tulajdonítanak;
- c fejlesztik a kulturális örökségről szóló tudást, mint a bizalom és a kölcsönös megértés által előmozdított, a konfliktusok megoldását és megelőzését szem előtt tartó békés együttélés elősegítésének forrását;

- d beépítik mindezeket a szempontokat az élethosszig tartó nevelés és képzés minden vonatkozásába.

8. Cikk – Környezet, örökség és életminőség

A Felek kötelezettséget vállalnak arra, hogy a kulturális környezet minden örökségi vonatkozását arra használják, hogy:

- a gazdagítsák a gazdasági, politikai, társadalmi és kulturális fejlődés, a területfejlesztési tervezés folyamatait, szükség szerint alkalmazva a kulturális örökségi hatástanulmányok és a kárenyhítési stratégiák eszközét;
- b előmozdítják a kulturális, biológiai, geológiai és tájképi sokszínűséggel kapcsolatos politikák integrált szemléletű megközelítését, az ezen elemek közötti egyensúly elérése érdekében;
- c megerősítik a társadalmi összetartozást azáltal, hogy elősegítik a közös felelősségérzet kibontakozását azon helyek iránt, ahol az emberek élnek;
- d előmozdítják a minőség követelményét a környezet kortárs kiegészítéseiben anélkül, hogy veszélyeztetnék a meglévő kulturális értékeket.

9. Cikk – A kulturális örökség fenntartható használata

A kulturális örökség fenntartása érdekében a Felek kötelezettséget vállalnak arra, hogy:

- a előmozdítják a kulturális örökség sértetlenségének tiszteletben tartását azáltal, hogy biztosítják, hogy bármilyen változtatásról szóló döntés magában foglalja az érintett kulturális értékek megértését;
- b meghatározzák a fenntartható kezelés elveit és szorgalmazzák azok alkalmazását, valamint buzdítanak a folyamatos fenntartásra;
- c biztosítják, hogy minden általánosan érvényes műszaki szabályozás során számolnak a kulturális örökség megőrzésének sajátos követelményeivel;
- d előmozdítják a hagyományos anyagok, technikák és gyakorlati megoldások használatát és kiaknázzák a bennük rejlő lehetőségeket a mai kor általi használat során is;
- e előmozdítják a magas színvonalú munkát egyének, vállalkozások és intézmények szakmai minősítési és akkreditációs rendszerei útján.

10. Cikk – Kulturális örökség és gazdasági tevékenység

A kulturális örökség mint a fenntartható gazdasági fejlődés tényezője nyújtotta lehetőségek teljes körű kihasználása érdekében a Felek kötelezettséget vállalnak arra, hogy:

- a növelik a társadalmi tudatosságot, és felhasználják a kulturális örökségben rejlő gazdasági lehetőségeket;
- b tekintetbe veszik a kulturális örökség sajátos jellegét és érdekeit a gazdasági célzatú politikák kialakításakor; és
- c biztosítják azt, hogy ezek a politikák tiszteletben tartsák a kulturális örökség integritását úgy, hogy annak benne rejlő értékei ne sérüljenek.

III. Fejezet – A kulturális örökség iránti közös felelősség és a közösségi részvétel

11. Cikk – A kulturális örökség iránti közösségi felelősség érvényesítésének megszervezése

A kulturális örökség kezelése során a Felek kötelezettséget vállalnak arra, hogy:

- a előmozdítják, hogy a közintézmények és hatóságok minden szakterületen és minden szinten integrált szemlélettel rendelkezzenek, és jól tájékozottak legyenek;
- b kifejlesztnek olyan jogi, pénzügyi és szakmai kereteket, amelyek lehetővé teszik a közintézmények és hatóságok, a szakemberek, a tulajdonosok, a befektetők, a vállalkozók, a nem kormányzati szervezetek és a civil társadalom közös cselekvését;
- c kifejlesztnek újszerű módozatokat a közintézmények, hatóságok és más szereplők együttműködésére;
- d tiszteletben tartják és bátorítják a hatóságok szerepét kiegészítő önkéntes kezdeményezéseket;
- e bátorítják az örökség megőrzésével foglalkozó nem kormányzati szervezeteket, hogy a közérdek javára fellépessenek.

12. Cikk – Hozzáférés a kulturális örökséghez és a demokratikus részvétel

A Felek kötelezettséget vállalnak arra, hogy:

- a mindenkit arra bátorítanak, hogy vegyen részt:
 - a kulturális örökség azonosításában, tanulmányozásában, értelmezésében, védelmében, megőrzésében és bemutatásában;
 - a kulturális örökség létéből fakadó lehetőségek és kihívások feletti közös gondolkodásban és vitákban;
- b figyelembe veszik a kulturális örökséggel azonosuló minden egyes örökségközösség által annak az örökségnek tulajdonított értéket;

- c elismerik az önkéntes alapon létrejött szervezetek szerepét, mind cselekvési partnerként, mind építő szándékú kritikusként a kulturális örökségi politikák megítélésében;
- d lépéseket tesznek az örökséghez való hozzáférési lehetőségek fejlesztése érdekében, különösen a fiatalok és a hátrányos helyzetűek körében abból a célból, hogy növeljék az örökség értékéről, fenntartásának és védelmének szükségességéről, valamint a belőle származó előnyökről való tájékozottságot.

13. Cikk – Kulturális örökség és ismeretek

A Felek kötelezettséget vállalnak arra, hogy:

- a elősegítik a kulturális örökségi dimenzió beépítését az oktatás minden szintjébe, nem szükségszerűen önálló tantárgyként, hanem más tantárgyak számára gazdag forrásként kezelve azt;
- b erősítik a kapcsolatokat a kulturális örökséggel kapcsolatos oktatás és a szakmai képzés között;
- c bátorítják a kulturális örökségre, az örökségközösségekre, a környezetre és mindezek kölcsönhatásaira vonatkozó interdiszciplináris kutatásokat;
- d bátorítják a folyamatos szakmai továbbképzést, valamint az ismeretek és tapasztalatok kicserélését, mind az oktatási rendszeren belül, mind pedig azon kívül.

14. Cikk – Kulturális örökség és információs társadalom

A Felek kötelezettséget vállalnak a digitális technológia alkalmazásának fejlesztésére annak érdekében, hogy növeljék a kulturális örökség hozzáférhetőségét és az örökségből származó előnyöket oly módon, hogy:

- a bátorítják azokat a kezdeményezéseket, amelyek növelik a tartalomszolgáltatás minőségét, valamint törekednek a nyelvek és kultúrák sokszínűségének biztosítására az információs társadalom keretei között;
- b támogatják a nemzetközileg csereszabatos szabványok alkalmazását a kulturális örökséget érintő tanulmányok, megőrzési tevékenység, továbbfejlesztés és biztonság területein, ugyanakkor harcolva a kulturális javak illegális forgalma ellen;
- c keresik a megoldásokat a kulturális örökségre vonatkozó információk hozzáférhetőségét gátló akadályok leküzdésére, különös tekintettel az oktatási célokra, ugyanakkor a szellemi tulajdonjogokat is védve;
- d elismerik, hogy az örökséggel kapcsolatos digitális tartalmak létrehozása nem szoríthatja háttérbe a meglévő örökség tényleges megőrzését.

IV. Fejezet – Monitoring és együttműködés

15. Cikk – A Felek vállalásai

A Felek vállalják, hogy:

- a kialakítanak – az Európa Tanácson keresztül – egy olyan követő-figyelési rendszert, amely lefedi a kulturális örökséget érintő jogalkotást, szakpolitikákat és gyakorlatokat, a jelen Egyezményben rögzített elvekkel összhangban;
- b fenntartanak, fejlesztenek és adatokat nyújtanak egy olyan, a nyilvánosság számára is elérhető közös információs rendszer számára, mely lehetővé teszi annak felmérését, hogy az egyes Felek miként teljesítik az ezen Egyezményben foglalt vállalásaikat.

16. Cikk – Monitoring mechanizmus

- a A Miniszteri Bizottság, követve az Európa Tanács Alapokmánya 17. Cikkében rögzítetteket, köteles egy arra alkalmas bizottságot létrehozni vagy egy már meglévő bizottságot kijelölni ezen Egyezmény végrehajtásának követő-figyelésére, amely bizottság felhatalmazást kap a saját működési szabályzatának kidolgozására.
- b A kijelölt bizottság:
 - szükség szerint létrehozza szervezeti és működési szabályzatát;
 - kezeli a 15. Cikk szerinti közös információs rendszert, biztosítva azon eszközök áttekintését, amelyek az ezen Egyezményben elfogadott minden egyes vállalásnak megfelelnek;
 - egy vagy több Fél kérésére, tanácsadás keretében véleményez minden, az Egyezmény értelmezésével kapcsolatos kérdést – minden esetben tekintettel az Európa Tanács teljes jogi szabályozására;
 - egy vagy több Fél kérésére értékeli az Egyezmény általuk történő alkalmazásának bármely vonatkozását;
 - előmozdítja az Egyezmény ágazatok közti alkalmazását azzal, hogy együttműködik más bizottságokkal, és részt vesz az Európa Tanács más kezdeményezéseiben;
 - jelentést tesz tevékenységéről a Miniszteri Bizottságnak.

A bizottság szakértőket és megfigyelőket is bevonhat a munkájába.

17. Cikk – Együttműködés az Egyezmény alkalmazását nyomon követő tevékenységekben

A Felek kötelezettséget vállalnak az egymással és az Európa Tanácson keresztül való együttműködésre a jelen Egyezmény céljainak és elveinek követése és különösen Európa közös öröksége elismerésének előmozdítása érdekében azáltal, hogy:

- a együttműködési stratégiákat hívnak életre a követő-figyelés folyamatában meghatározott prioritások kezelésére;

- b erősítik a multilaterális és a határon átnyúló tevékenységeket, valamint hálózatokat hoznak létre a regionális együttműködés érdekében e stratégiák alkalmazására;
- c kicserélik, fejlesztik, szabályokban rögzítik a jó példákat, és gondoskodnak azok terjesztéséről;
- d tájékoztatják a közvéleményt ezen Egyezmény céljairól és alkalmazásáról.

Kölcsönös megegyezés keretében a Felek bármelyike létrehozhat pénzügyi-finanszírozási eszközöket a nemzetközi együttműködés elősegítésére.

V. fejezet – Záró rendelkezések

18. Cikk – Aláírás és hatálybalépés

- a Az Egyezmény aláírásra nyitva áll az Európa Tanács tagállamai számára.
- b Az Egyezményt meg kell erősíteni, el kell fogadni, vagy jóvá kell hagyni. A megerősítésről, elfogadásról vagy a jóváhagyásról szóló okiratokat letétbe kell helyezni az Európa Tanács főtitkáránál.
- c Az Egyezmény annak a hónapnak az első napján lép hatályba, amely egy három hónapos időszakot követ azután, hogy az Európa Tanács tíz tagállama az előző bekezdés rendelkezései szerint magára nézve kötelezőnek ismeri el az Egyezményt.
- d Az olyan aláíró tagállam tekintetében, amely az Egyezmény hatálybalépése után ismeri el magára nézve kötelezőnek az Egyezményt, az Egyezmény annak a hónapnak az első napján lép hatályba, amely a megerősítési, elfogadási vagy jóváhagyási okirat letétbe helyezésének napja utáni három hónapos időszakot követi.

19. Cikk – Csatlakozás

- a Az Egyezmény hatálybalépése után az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága az Európa Tanács Alapszabályának 20. Cikk d) pontja szerint hozott többségi határozattal és a Miniszteri Bizottságban helyet foglaló Szerződő Államok képviselőinek egyhangú határozatával meghívhat az Egyezményhez való csatlakozásra bármely olyan államot, amely nem tagja az Európa Tanácsnak, valamint meghívhatja az Európai Közösséget.
- b Bármely csatlakozó állam vagy csatlakozása esetén az Európai Közösség számára az Egyezmény annak a hónapnak az első napján lép hatályba, amely a csatlakozási okiratnak az Európa Tanács főtitkáránál történő letétbe helyezésének napját követő három hónapos időszak lejártá után következik.

20. Cikk – Területi alkalmazás

- a Bármely állam az aláíráskor vagy a megerősítési, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okirat letétbe helyezése alkalmával meghatározhatja azt a területet vagy azokat a területeket, ahol az Egyezményt alkalmazni fogja.

- b Bármely állam az Európa Tanács főtitkárához címzett nyilatkozattal bármilyen későbbi időpontban kiterjesztheti az Egyezmény alkalmazását az e nyilatkozatban meghatározott bármely más területre. Az ilyen területet illetően az Egyezmény annak a hónapnak az első napján lép hatályba, amely a főtitkárnak átadott ilyen nyilatkozat napját követő három hónapos időszak lejártá után következik.
- c Bármely, a fenti két bekezdés alapján tett nyilatkozat, a nyilatkozatban meghatározott bármely területet illetően visszavonható a főtitkárhoz intézett bejelentéssel. A visszavonás annak a hónapnak az első napján lép hatályba, amely a főtitkárhoz intézett bejelentés kézhezvételének napját követő három hónapos időszak lejártá után következik.

21. Cikk – Az Egyezmény felmondása

- a Bármely Fél bármikor felmondhatja az Egyezményt az Európa Tanács főtitkárához címzett bejelentéssel.
- b Az ilyen felmondás annak a hónapnak az első napján lép hatályba, amely a főtitkárnak benyújtott bejelentés kézhezvételének napja utáni három hónapos időszak lejártát követi.

22. Cikk – Módosítások

- a Bármely Fél, valamint a 16. Cikkben említett bizottság javasolhatja a jelen Egyezmény módosítását.
- b Bármely módosítási javaslatot az Európa Tanács főtitkárához kell eljuttatni, aki azt továbbítja az Európa Tanács tagállamainak, jelen Egyezmény Feleinek, valamint bármely nem Európa Tanács tag európai országnak és az Európai Közösségnek, amelyek a 19. Cikk alapján felhívást kaptak arra, hogy csatlakozzanak ezen Egyezményhez.
- c A bizottság megvizsgál minden egyes beterjesztett módosítási javaslatot, majd a Felek képviselői háromnegyedének többsége által elfogadott szövegváltozatot elfogadásra benyújtja a Miniszteri Bizottságnak. Miután a Miniszteri Bizottság az Európa Tanács Alapszabálya 20. Cikk d) pontjában előírt többséggel és a Miniszteri Bizottságban tanácskozási joggal rendelkező államok képviselőinek egyhangú határozatával elfogadta a módosítási javaslatot, a szöveget elfogadásra a Felekhez továbbítja.
- d A módosítások azon Felek számára lépnek hatályba, amelyek elfogadták azokat, annak a hónapnak az első napján, amely három hónappal követi azt az időpontot, amikor tíz Európa Tanács tag értesítette a főtitkárt azok elfogadásáról. Azon Felek tekintetében, akik később fogadják el a módosításokat, e módosítások annak a hónapnak az első napján lépnek életbe, amely három hónappal követi azt az időpontot, amikor e Felek értesítették a főtitkárt a módosítások elfogadásáról.

23. Cikk – Értesítések

Az Európa Tanács főtitkára tájékoztatja az Európa Tanács tagállamait, azon államokat, amelyek csatlakoztak, vagy felhívást kaptak az Egyezményhez való csatlakozásra és a csatlakozott, vagy csatlakozási felhívást kapott Európai Közösséget a következőkről:

- a minden aláírásról;
- b megerősítési, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okirat letétbe helyezéséről;
- c az Egyezmény hatálybalépésére vonatkozó bármely időpontról a 18., 19. és 20. Cikk szerint;
- d az Egyezmény módosítására tett bármely javaslatról, a 22. Cikk alapján elfogadott bármilyen módosításról, valamint arról, hogy az mikor lép hatályba;
- e a jelen Egyezményre vonatkozó minden egyéb intézkedésről, nyilatkozatról, értesítésről vagy közlésről.

Ennek hitelül, a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Kelt Faróban, 2005. október 27-én; készült egyaránt hiteles angol és francia nyelvű változatban, egy példányban, amelyet letétbe helyeznek az Európa Tanács Levéltárában. Az Európa Tanács főtitkára hiteles másolatokat küld az Európa Tanács minden tagállamának, más államoknak, illetve az Európai Közösségnek, amelyek felhívást kapnak az Egyezményhez való csatlakozásra.”

4. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 2. és 3. § az Egyezmény 18. Cikk d) pontjában meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, illetve a 2. és 3. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.

(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a kultúráért felelős miniszter gondoskodik.

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A kulturális örökségnek központi szerepe van a demokratikus társadalom kialakításában, illetve a fenntartható fejlődésnek és a kulturális sokszínűség előmozdításának folyamatában. Az Európa Tanács e gondolat mentén fogadta el Faróban, 2005. október 27-én a kulturális örökség társadalmi értékéről szóló keretegyezményt (a továbbiakban: Egyezmény), amely 2011. június 1-jén lépett hatályba.

Az Egyezmény e fenti célok mentén fogalmazza meg a tagállamok felé a szükséges feladatokat és lépéseket annak érdekében, hogy elősegítse a kulturális örökség társadalmi-gazdasági hasznosulását és az emberi életminőség javulását.

Az Egyezmény abban a tekintetben jelent előrelépést, hogy kinyilvánítja a kulturális örökséghez való egyéni és közösségi jogot, azt a kulturális jog mint egyetemes emberi jog részeként értelmezve. Az Egyezmény célja, hogy a társadalom minden tagja részt vegyen az örökség meghatározásában, kezelésében az ehhez szükséges jogok és kötelezettségek, valamint a szükséges ismeretek és tudás biztosításával, megteremtve és fenntartva az egyének, illetve a közösségek választása szerinti kulturális örökséghez való kötődését mások jogainak tiszteletben tartásával. Meghatározza az „örökségközösség” fogalmát, mely független az országhatároktól. Az Egyezmény a közös örökségért való egyéni és közösségi (állami) felelősségvállalást a közös európai örökség előmozdításának szándékával fogalmazza meg.

Az Egyezmény továbbá kiemeli az örökség fenntartható gazdasági fejlődésben betöltött szerepét, az örökségi ismeretek, vagyis az oktatás, illetve a digitális technológia alkalmazásának jelentőségét, hangsúlyozva a kulturális örökség fizikai állapotában való megőrzésének (integritás) primátusát. A hagyományos technológiák és mesterségek alkalmazása, valamint a magas színvonalú szakmai képzések biztosítása is a fenntartható használat egyik feltétele.

Az Egyezmény a fent megfogalmazott célok elérése érdekében szükséges lépések megtételét várja el az aláíró tagállamoktól, továbbá cél, hogy az érintett köz-, intézményi- és magánszereplők fokozott, egymást erősítő együttműködését mozgósítsa elő.

A ratifikálással Magyarország kinyilvánítja, hogy nagy jelentőséget tulajdonít az Egyezményben foglaltaknak, követendőnek tartja azokat, és mindent megtesz annak érdekében, hogy a fenti célok elérését előmozdítsa. Emellett kinyilvánítja elkötelezettségét a hazai nemzetiségek kulturális örökségének megőrzése és védelme mellett. Az Egyezmény ratifikálói körének majdani bővítésével (szomszédos országok, amelyek még nem ratifikálták az Egyezményt) pedig lehetősége nyílik arra, hogy a határon túli magyarság kulturális örökségét hatékonyabban, az aláíró országokkal szorosan együttműködve őrizhesse meg.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

az 1-2. §-hoz

Tekintettel arra, hogy az Egyezmény olyan tárgykört – kulturális örökség – szabályoz, amelyről törvény, nevezetesen a kulturális örökség védelméről szóló törvény rendelkezik, az Egyezmény kötelező hatályának elismerésére vonatkozóan az Országgyűlés adhat felhatalmazást. Az Országgyűlés e törvénnyel ad felhatalmazást az Egyezmény kötelező hatályának elismerésére, valamint hirdeti azt ki.

a 3. §-hoz

A 3. § rögzíti az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövegét és annak hivatalos magyar fordítását.

Az Európa Tanács célja az Egyezmény megalkotásával egy olyan jogi eszköz létrehozása volt, amely – az Európa Tanács azon már létező normáitól eltérően, amelyek az örökség elemeit kizárólag örökségi vagy tudományos értékeik révén tartották védelemre érdemesnek, ezért elsősorban megőrzésük módjára szolgáltak iránymutatóként – a kulturális örökség és általában a kultúra jelentőségét a gazdaság és társadalom fenntartható fejlődése, a globalizáció, a kulturális identitás, valamint Európa minden egyes embere életminőségének javításában betöltött szerepének viszonylatában határozza meg. Az Egyezmény alábbiakban ismertetett ajánlásai teljesen új viszonyrendszerbe helyezik a kulturális örökség, a társadalom, a közösség és az egyén kapcsolatát.

Az Egyezmény három fő pillérét a kulturális életben történő részvételhez való egyetemesen elfogadott jogból egyenesen következő örökséghez való jog, az ebből adódó kötelezettségek elve és az a tény alkotja, hogy a kulturális örökség megőrzése és fenntartható módon történő használata egy demokratikusabb társadalom és magasabb életminőség megteremtését szolgálja.

Az Egyezmény kiemelt figyelmet fordít az örökség környezeti vonatkozásainak hangsúlyozására, túllép a történelmi környezet fogalmán, kiemelve, hogy a táj az ember és természet együttes hatása révén alakult ki. Ugyancsak fontos eleme az Egyezménynek, hogy a közös örökség elvének hangsúlyozása mellett elismeri az örökségi elemekhez kapcsolódó magántulajdon jogát, amely azonban a közérdek gyakorlásából fakadóan csak korlátozott módon érvényesíthető. Az Egyezmény teljesen újító módon vezeti be az örökségközösség fogalmát, amelyet nem mint egy már létező merev határok közé zárt csoportot definiál, hanem úgy, mint egy olyan közösséget, amelynek tagjait az örökség értékelése és másokkal történő megosztásának igénye kapcsol össze. A közösséghez való tartozásnak nem feltétele a közös akciókban való részvétel, ezért bárki, fizikai képességeitől függetlenül, az örökségközösség tagjának tudhatja magát.

Az Egyezmény főbb rendelkezései a következők:

Preambulum

A kulturális örökséget a társadalomban végbemenő változások tükrében szükséges meghatározni, illetve az örökségelemeket a fenntartható fejlődés fontos elemeként kell kezelni. Abból az alapvetésből kiindulva, hogy az örökség közös értéket képvisel, ezáltal mindenkinek demokratikus joga az örökséghez való hozzáférés, az Egyezmény elsőként vezeti be a kulturális örökséghez való jog fogalmát. A továbbiakban kiemeli a participáció elvét, valamint a képzés és oktatás szerepét, amelynek révén az örökség jelentős mértékben mozgathatja elő az egyes emberek és a különböző kultúrák közti párbeszéd kialakulását, egymás megértését és ezáltal a béke megteremtését.

1–3. Cikk

Az Egyezmény elsőként meghatározza a célkitűzéseit, így többek között a kulturális örökséggel kapcsolatos jogoknak a kulturális életben való részvétel jogaként történő kifejezett rögzítését, a kulturális örökség iránti egyéni és kollektív felelősség elismerését, valamint az emberi fejlődés előmozdítását és az életminőség emelését a kulturális örökség megőrzése és

fenntartható használata révén. Ezt követően az Egyezmény meghatározza a kulturális örökség és az örökségközösség fogalmát.

Az európai közös örökség fogalmának bevezetésével az Egyezmény Európa kulturális örökségének szélesebb társadalmi vonatkozásaira kívánja ráirányítani a figyelmet. Európa közös örökségét az európai emberek közös emlékezetének forrásaként és erőforrásaként szolgáló kulturális örökség és a történelem során kialakult, az európai társadalmak működésének alapjául szolgáló társadalmi értékek egymástól elválaszthatatlan és egymást kölcsönösen erősítő egysége alkotja. Ez képezi a kultúrák közti párbeszédre és a konfliktus-megelőzésről szóló nyilatkozat alapját is. A társadalmi értékekkel kapcsolatos jelenlegi konszenzus eléréséhez az Európa vészterhes történelme során szerzett tapasztalatok vezettek, és ezekben gyökerezik az a felismerés is, hogy a kulturális örökség elemei csakis közös felelősségvállalással őrizhetők meg. Az örökség európai szintű megközelítésének elsősorban azoknak az örökségelemeknek az esetében van különös jelentősége, amelyek nehezen illeszthetők be a jelenlegi politikai határok közé.

4–10. Cikk

Bár az Egyezmény kiemelten kezeli a kulturális örökséghez való hozzáférés jogát, és az ezek gyakorlásához szükséges feltételek megteremtésére a csatlakozó államok részére kötelezettséget is ír elő, ugyanakkor kiemeli, hogy ez a közösségi jog más jogok, így a magántulajdonhoz való jog, illetve a nemzetközi és az örökség védelmére vonatkozó kedvezőbb nemzeti jogi eszközök tiszteletben tartásával gyakorolható. A határokon túl található magyar kulturális örökség megőrzése szempontjából kiemelt jelentőségű az Egyezmény 5. Cikk f) pontjában foglalt ajánlás, miszerint a csatlakozó tagállamoknak vállalniuk kell, hogy elismerik a területükön található kulturális örökségi elemek értékét, függetlenül azok eredetétől. Ezt erősítik a 7. Cikkben foglaltak is, amelyek értelmében a tagállamoknak bátorítaniuk kell az örökségértelmezés sokféleségének az érvényesülését, és elő kell segíteniük az érdekellentétek megoldását azoknak az örökségi helyszíneknek az esetében, amikor egy örökségi helyszín eltérő értéket képvisel a különböző közösségek számára. A konfliktusok megelőzése, illetve kezelése szempontjából a kulturális örökség megismerése a kölcsönös bizalom és megértés megteremtésének hatékony eszközéül szolgálhat.

Az Egyezmény értelmezésében a környezet kulturális örökségi vonatkozásai a területi kohézió és az életminőség elengedhetetlen feltételeit képezik, ezért az Egyezmény fontos teendőket fogalmaz meg a kulturális környezet örökségi vonatkozásainak kihasználására, és integrált megközelítést szorgalmaz a kulturális, biológiai, geológiai és táji elemek közti egyensúly megteremtésére. Hangsúlyosan jeleníti meg azt az alapelvet, amely szerint ahhoz, hogy a kulturális örökség valóban a gazdasági-társadalmi fejlődést gazdagítsa, elengedhetetlen, hogy speciális szempontjai már a tervezési folyamatokba is integrálódhassanak – nevesítve a kulturális örökségi hatástanulmányok révén.

A kulturális örökség fenntartható módon történő megőrzésének elengedhetetlen feltétele integritásának, sértetlenségének tiszteletben tartása, amely azonban nem statikus megőrzést, hanem az örökség identitását és eredetiségét biztosító értékek felismerésén és tiszteletben tartásán alapuló megközelítést jelent.

A 9. Cikk a (természeti örökség védelméből és a környezetvédelemből ismert) fenntartható használat elvének a kulturális örökségre történő kiterjesztése keretében szorgalmazza a tervszerű kezelésre való áttérést, a kulturális örökség megőrzése sajátos követelményeinek érvényesítését a tágabb szabályozási környezet kialakítása során, a hagyományos anyagok és

technikák alkalmazását, valamint a kulturális örökséggel foglalkozó egyének, vállalkozások és intézmények szakmai akkreditációját – a meglévő és a hozzáadott/hozzáadandó kulturális érték minőségének biztosítása érdekében.

Az Egyezmény 10. Cikke egyedülálló módon ráirányítja a figyelmet a kulturális örökségben rejlő, a fenntartható gazdasági fejlődés szempontjából hasznosítható adottságokra, kiemelve azt, hogy egy térség gazdasági fejlesztése és vonzerejének megteremtése szempontjából elengedhetetlen ezeknek a lehetőségeknek a kihasználása, ugyanakkor – éppen e fejlesztési potenciál hosszú távú megőrzése érdekében – a gazdasági célú hasznosítás semmilyen módon nem írhatja felül vagy veszélyeztetheti az örökségben rejlő immanens értékek hosszú távú megőrzését.

11. Cikk

A 11. Cikk a kulturális örökség iránti – előbbieken deklarált – közösségi felelősség érvényesítésének eszközrendszerét érinti. Ezen eszközrendszer egyrészt közhatalmi természetű – a felelősségvállalás jogi, pénzügyi és szakmai kereteinek kialakítása csak így lehetséges –, másfelől annak nélkülözhetetlen támogatói a nem kormányzati szereplők.

12–14. Cikk

A 12–14. Cikk tárgyalja a kulturális örökség iránti széleskörű felelősségvállalást, a demokratikus hozzáférést. Kötelezik az aláíró Feleket a kulturális örökség védelmében való társadalmi participáció bátorítására, valamint arra, hogy ezt kiemelten a kulturális örökségről szóló ismereteknek az oktatásba történő integrált beépítésével alapozzák meg. Felismerik a digitális technológia alkalmazásának jelentőségét a kulturális örökség megismerhetővé és hozzáférhetővé tétele terén, egyúttal felhívják a figyelmet arra is, hogy a kulturális örökséggel kapcsolatos új digitális tartalmak létrehozása nem szoríthatja háttérbe az örökségi elemek anyagi, fizikai valóságban történő megőrzését.

a 4. §-hoz

E § a törvény hatálybalépéséről rendelkezik. Az Egyezmény 18. Cikk *d)* pontja úgy rendelkezik, hogy az olyan aláíró tagállam tekintetében, amely az Egyezmény hatálybalépése után ismeri el magára nézve kötelezőnek az Egyezményt, az Egyezmény annak a hónapnak az első napján lép hatályba, amely a megerősítési, elfogadási vagy jóváhagyási okirat letétbe helyezésének napja utáni három hónapos időszakot követi. Ennek pontos időpontját annak ismerteté válását követően a külpolitikáért felelős miniszter a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg. Az e törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a kultúráért felelős miniszter gondoskodik.